RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 103.151 van 5 februari 2002
in de zaak A. 40.512/X-9155.

In zake : 1. Franciscus VEKEMANS,
2. Godelieve VAN MOER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat A.-M. PENNINCKX,
kantoor houdende te
2860 SINT-KATELIJNE-WAVER,
Liersesteenweg 98

tegen :

1. de gemeente SINT-KATELIJNE-WAVER,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering.

tussenkomende partij :

Steven DE CLERCK,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Franciscus VEKEMANS en Godelieve VAN MOER op 29 maart 1989 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van :

1. de aanvraag van 5 december 1987 van Jan DE CLERCK tot het verkrijgen van een bouwvergunning voor het optrekken van een bergplaats op het perceel gelegen te Sint-Katelijne-Waver, “Vijverstraat”, (lees : Donk 10) kadastraal bekend Sectie D, nr. 517, C deel;
2. het gunstig advies van 6 april 1988 van de gemachtigde ambtenaar;
3. de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver van 18 april 1988 houdende de afgifte van de bouwvergunning van een bergplaats op minimum 3 m van de perceelsgrenzen;
4. de aanvraag van Jan DE CLERCK strekkende tot wijziging van de inplanting van voormeld bouwwerk;

5. de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver van 28 augustus 1988 houdende goedkeuring van de wijziging van de inplanting;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 25 september 1989 ingediend door Steven DE CLERCK, vertegenwoordigd door zijn ouders Jan DE CLERCK en Frieda DE BIE;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1989 die de tussenkomst van Steven DE CLERCK, vertegenwoordigd door zijn ouders Jan DE CLERCK en Frieda DE BIE toelaat;

Gezien het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij;

Gezien de toelichtende memorie van de verzoekende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur R. STEVENS;

Gelet op de beschikking van 30 november 1993 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 12 februari 1996 waarbij het door de Auditeur-generaal aangewezen lid van het Auditoraat wordt belast met de onderzoeksverrichtingen;

Gezien het aanvullend verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de beschikking van 29 september 1999 die de neerlegging ter griffie van het aanvullend verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het aanvullend verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 17 april 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 juni 2001, datum waarop de zaak voor onbepaalde tijd wordt uitgesteld;

Gelet op de beschikking van 5 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 30 november 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A.-M. PENNINCKX, die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat J. CLAES, die verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat P. JONGBLOET die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de eerste verwerende partij geen memorie van antwoord heeft ingediend; dat de memorie van antwoord van de tweede verwerende partij te laat werd ingediend; dat zij uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de tussenkomende partij vier excepties opwerpt;

Overwegende dat in de eerste exceptie wordt opgeworpen dat het beroep tot nietigverklaring laattijdig is daar de verzoekende partijen vanaf oktober 1988 op de hoogte moeten zijn geweest van de werken en dus de nodige inlichtingen konden nemen op het gemeentehuis; dat de tussenkomende partij in dat verband wijst op de briefwisseling met het gemeentebestuur van Sint-Katelijne-Waver, het feit dat de bouwwerken een rechtstreeks uitzicht hebben op de woning van de verzoekende partijen, de aanplakking op het terrein en het feit dat de verzoekende partijen gewacht hebben met het indienen van hun verzoekschrift tot na de beëindiging der werken;

Overwegende dat bouwvergunningen noch bekendgemaakt, noch aan derden betekend dienen te worden; dat voor derden belanghebbenden de in artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalde termijn van zestig dagen ingaat met de dag waarop zij kennis hebben van de vergunning of ervan kennis konden hebben, gebruik makend van de hen door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw geboden mogelijkheid om er ten gemeentehuize inzage van te nemen; dat op derden belanghebbenden de verplichting rust om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van het hun wettelijk toegekende inzagerecht; dat deze termijn ingaat de dag waarop zij, aan de hand van wat zij kunnen vaststellen op de plaats waar de vergunde bouwwerken worden uitgevoerd, zich ervan rekenschap dienen te geven dat krachtens de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, thans het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, voor de uitvoering van die werken een bouwvergunning vereist is, en dat zij bijgevolg redelijkerwijze moeten of kunnen veronderstellen dat een vergunning is afgegeven; dat het zaak is van de partij die opwerpt dat de verzoeker kennis had of had kunnen hebben van een bestuurshandeling, het bewijs daarvan te leveren;

Overwegende dat in een brief van 5 november 1988 van de tussenkomende partij aan de gemeente wordt gesteld dat "een van de volgende dagen - de juiste dag zal U achteraf worden medegedeeld - zal worden overgegaan tot de plaatsing van een industriële vloer ten behoeve van deze bergplaats"; dat in een nieuwe brief van 15 november 1988 wordt gesteld "ter aanvulling van mijn schrijven van 5 november 1988 deel ik U mede dat de uitvoering van de betreffende werken voorzien werd voor 17 november 1988"; dat uit geen van deze brieven volgt dat de werken effectief werden uitgevoerd op voormelde data; dat uit een proces-verbaal van de politie van Sint-Katelijne-Waver wel blijkt dat op 6 en 7 februari 1989 werken werden uitgevoerd; dat het annulatieberoep dat minder dan 60 dagen later werd ingesteld ontvankelijk is ratione temporis; dat de exceptie niet gegrond is;

Overwegende dat in de tweede exceptie de tussenkomende partij opwerpt dat de verzoekende partijen de vernietiging vragen van niet bestaande administratieve rechtshandelingen daar niet Jan DE CLERCK doch Steven DE CLERCK een bouwvergunning heeft verkregen;

Overwegende dat in de toelichtende memorie de verzoekende partijen antwoorden dat zij misleid werden doordat alle aanvragen werden ingediend op naam van S. DE CLERCK, met weglating van de volledige voornaam, en deze aanvragen werden ondertekend door Jan DE CLERCK;

Overwegende dat de onjuistheid in de omschrijving van het voorwerp van het beroep door de verzoekende partijen niet belet heeft dat de betreffende beslissing probleemloos geïdentificeerd kon worden, ook door de tussenkomende partij die alle door de verzoekende partijen aangevoerde middelen heeft behandeld en besproken; dat de exceptie moet worden verworpen;

Overwegende dat in de derde exceptie het belang wordt betwist;

Overwegende dat verzoekers in het verzoekschrift onder meer doen gelden :

> "Verzoekers kochten hun bouwgrond precies aan, erop rekenend dat zij een oninneembaar uitzicht verwierven in acht genomen de kwalificatie van het achtergelegen aanpalend weiland, eigendom van Jan DE CLERCK voornoemd, op het Gewestplan aangeduid als bosgebied.
> In geen geval dienden verzoekers zich op basis van deze kwalificatie als bosgebied te verwachten aan het optrekken van een constructie, van aard om door zijn ligging, conceptie en bestemming, verzoekers rustig genot van hun eigendom en recht op privacy te schenden, zelfs maar te bedreigen";

Overwegende dat het belang van verzoekers als aanpalende eigenaars vaststaat; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat in de vierde exceptie wordt opgeworpen dat de nietigverklaring wordt gevraagd van rechtshandelingen die niet voor vernietiging vatbaar zijn;

Overwegende dat de exceptie gegrond is met betrekking tot de bouwaanvragen van 5 december 1987 en de aanvraag tot wijziging; dat het beroep in zoverre niet ontvankelijk is; dat de exceptie echter niet gegrond is met betrekking tot de bouwvergunning van 18 april 1988, gewijzigd bij besluit van 28 augustus 1988 en het eraan voorafgaand gunstig advies van 6 april 1988 van de gemachtigde ambtenaar; dat deze beslissingen voor vernietiging vatbare rechtshandelingen zijn;

Overwegende dat verzoekers in het eerste middel aanvoeren dat het perceel waarvoor de bouwvergunning werd afgegeven, volgens het gewestplan van 28 december 1972, gelegen is in bosgebied, dat op grond van artikel 7, e), van het koninklijk besluit van 2 april 1979 houdende vaststelling van het beheersreglement der bosreservaten, het optrekken van het bouwwerk in een dergelijk gebied slechts toegelaten is indien het uitsluitend bestemd is voor het bosbeheer of voor controle en/of beheer van de jacht en de visvangst, dat de opgetrokken bergplaats tot het uitsluitend particulier gebruik, zelfs woonplaats minstens verblijfplaats, van de heer DE CLERCK dient;

Overwegende dat de tussenkomende partij antwoordt dat het vermelde koninklijk besluit het beheersreglement der bosreservaten vaststelt en, wat het toepassingsgebied betreft, beperkt is tot de bosreservaten opgericht krachtens artikel 21 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud en dat het perceel waarvoor de bouwvergunning werd afgegeven niet gelegen is in een gebied dat als bosreservaat werd opgericht;

Overwegende dat in de toelichtende memorie de verzoekende partijen repliceren dat het koninklijk besluit van 2 april 1979 wel degelijk van toepassing is; dat zij voorts verwijzen naar artikel 12 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 en stellen dat aan de in dat artikel bepaalde voorwaarden niet is voldaan vermits de tussenkomende partij gedurende de ganse zomerperiode vrijwel onafgebroken de bergplaats gebruikt als verblijfplaats en buiten deze periode als leef- en werkruimte, dat de tussenkomende partij geen activiteit heeft die verband houdt met de exploitatie of bewaking van het bos in de zin van voormeld artikel 12;

Overwegende dat in de laatste memorie de tussenkomende partij betwist dat het middel mede is afgeleid uit de schending van artikel 12 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat zij betoogt dat in de toelichtende memorie het middel niet wordt verduidelijkt, maar dat integendeel een nieuw - en daarom onontvankelijk - middel wordt aangevoerd;

Overwegende dat het door de verzoekende partijen in het verzoekschrift ontwikkelde betoog erop neerkomt dat de vergunde constructie onverenigbaar is met de bestemming bosgebied van het gewestplan en de erop van toepassing zijnde bepalingen van het koninklijk besluit van 28 december 1972

betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen; dat de verzoekende partijen voorts doen gelden dat het bouwwerk niet voldoet aan artikel 7, e) van het koninklijk besluit van 2 april 1979 houdende vaststelling van het beheersreglement der bosreservaten; dat het middel in zoverre het is afgeleid uit de schending van de bestemming bosgebied op ontvankelijke wijze is aangebracht in het verzoekschrift;

Overwegende dat artikel 12, 4.2., van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen bepaalt wat volgt :

> "De bosgebieden zijn de beboste of de te bebossen gebieden, bestemd voor het bosbedrijf. Daarin zijn gebouwen toegelaten, noodzakelijk voor de exploitatie van en het toezicht op de bossen, evenals jagers- en vissershutten, op voorwaarde dat deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.
>
> De overschakeling naar agrarisch gebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepaling volgt dat in bosgebieden enkel constructies kunnen worden toegestaan "bestemd voor het bosbedrijf", d.i. voor de instandhouding en de economische exploitatie van bossen, en dat daarnaast eveneens jagers- en vissershutten toegestaan zijn;

Overwegende dat de vergunning werd verleend voor het bouwen van een bergplaats (6,33 m x 7,23 m, met een nokhoogte van 5,35 m) op voorwaarde dat deze wordt opgericht op minimum 3 m van de perceelsgrenzen; dat noch uit het dossier, noch uit de bestreden beslissingen blijkt dat de constructie werd getoetst aan de voorwaarden bepaald in voormeld artikel 12, 4.2.; dat hoegenaamd niet duidelijk is gemaakt dat onderzocht is of de blijkbaar reeds opgerichte constructie bestemd is voor het bosbedrijf; dat evenmin is onderzocht of het om een jagers- dan wel een vissershut gaat; dat uit niets blijkt dat de bergplaats in overeenstemming is met de bestemming van het perceel; dat het eerste middel, in zoverre gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 18 april 1988 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Katelijne-Waver, gewijzigd bij beslissing van 28 augustus 1988, waarbij aan Steven DE CLERCK de bouwvergunning wordt verleend voor het oprichten van een bergplaats te Sint-Katelijne-Waver, Donk 10, kadastraal bekend Sectie D, nr. 517, C, deel en het daaraan voorafgaand advies van 6 april 1988 van de gemachtigde ambtenaar.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op 198,31 euro, komen ten laste van de verwerende partijen, ieder voor de helft.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf februari 2002, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. BOVIN,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. TRUYENS. **D. VERBIEST.**